

- ובעניין: **חוק חדלות פירעון ושיקום כלכלי, התשע"ח-2018** (להלן: "החוק")
- ובעניין: **תקנות חדלות פירעון ושיקום כלכלי, התשע"ט-2019** (להלן: "התקנות")
- ובעניין: **א. דורי בניה בע"מ (בהליך חדלות פירעון) ח.פ. 512660341** (להלן: "החברה")
- ובעניין: **עוה"ד עופר שפירא ואיתי הס, בתפקידם כנאמנים של החברה**
ע"י ב"כ ארז דויד ואח'
ממשרד עוה"ד שפירא ושות'
ממרכז עזריאלי 5, המגדל המרובע (קומה 27), תל-אביב, 67025
טל: 03-7766999; פקס: 03-7766996
דוא"ל: info@oshapira.com
וע"י ב"כ עוה"ד מזל מרו ו/או נסי אנגיל-כץ ואח'
ממשרד עוה"ד אגמון ושות'
ממגדל אלקטרה, יגאל אלון 98 (קומה 47), תל-אביב, 6789141
טל: 03-6078607; פקס: 03-6078666
דוא"ל: itay@agmon-law.co.il
- הנאמנים/המבקשים
- ובעניין: **נציגות קבוצת הרכישה מגדלי תל אביב - ה"ה אורי פיינטוך, יואל מרינוב ומיטל אסא**
ע"י ב"כ עוה"ד אורי פיינטוך
משד' הרצל 1, בניין יוניטרייד אשדוד 77454
טל: 08-8650091; פקס: 08-8650049
- המשיבה
- ובעניין: **הממונה על הליכי חדלות פירעון ושיקום כלכלי - מחלקת תאגידיים**
ע"י ב"כ רוני הירשנזון ו/או אייל כהן ואח'
מרח' השלושה 2א, תל אביב
טל: 08-6264575; פקס: 02-6467575
- הממונה

תשובת הנאמנים לתגובת הנציגות

לבקשה לפי פקודת בזיון בית המשפט

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 23.03.2020 מתכבדים הנאמנים להגיש תשובתם לתגובת המשיבה, נציגות קבוצת הרכישה מגדלי תל אביב – ה"ה אורי פיינטוך, יואל מרינוב ומיטל אסא (להלן: "הנציגות"), לבקשה לחיוב המשיבה לפי פקודת ביזיון בית המשפט, כמפורט להלן:

במסגרת החלטות מפורשות וחלוטות שניתנו על-ידי בית משפט נכבד זה, המבוססות על הוראות סטטוטוריות ברורות, נדרשה המשיבה להעביר זה מכבר לקופת הנאמנים את הכספים שהחזיקה בידיה עובר להליכי חדלות הפירעון מכח צווי עיקול זמניים שהוטלו אצלה כמחזיקה לבקשת התובעים במסגרת ת.א. (ת"א) 32905-01-17 שפילמן ואח' נ' א. דורי בנייה בע"מ, ת.א. (ת"א) 27502-05-17 פיינטוך ואח' נ' א. דורי בנייה בע"מ, ות.א. 60559-07-17 וירניק ואח' נ' א. דורי בנייה בע"מ, והמשיבה מסרבת לעשות כן.

לפתחו של בית המשפט, עומדות עובדות פשוטות, קיומן של הוראות סטטוטוריות והחלטות מפורשות וחלוטות המטילות חובה על המשיבה לפעול לקיומן, והיא מסרבת לעשות כן.

כפי שיפורט בגוף התשובה, המסגרת של בקשה לפי פקודת ביזיון בית המשפט, תכליתה כפיית ציות על ממרה החלטות וצווי בית המשפט. אין בהליכים לפי הפקודה להוות עיון חוזר או ערעור על החלטות חלוטות. לא ניתן לקבל, טענות בעל דין הממרה בודעין בזדון החלטות בית המשפט, לאחר שכל טענותיו נדחו על יד שתי ערכאות, הזדמנות נוספת להתחיל את הדיון מחדש, בניגוד לעקרונות סופיות הדיון המהווים השתק ומניעה כלפיי המשיבה.

לא רק שהמשיבה מנועה ומושתקת, הפרת הצו על-ידי המשיבה היא כה בוטה ומתמשכת שראוי כי בית המשפט יורה על אמצעים מיידיים כנגד המשיבה ויכוף עליה ציות בקנס על אתר.

תגובת המשיבה לא מגלה שום טענה שראויה בכלל לדיון. המשיבה אינה חולקת על העובדה כי נמסרו לידיה החלטות בית משפט נכבד זה והחלטות בית המשפט העליון ברע"א 8364/19 מיום 06.01.2020. המשיבה אינה טוענת כי הייתה מניעה לקיום החלטות בית המשפט או כי אין ביכולתה לקיימה. להיפך – אין מחלוקת כי בידי המשיבה הייתה היכולת לבצע את החלטות בית המשפט מיום 08.12.2019 למן היום הראשון ועודנה יש ביכולתה לקיימה, אך במקום זאת, החליטה לעשות דין לעצמה בשל טענות מופרכות שאין להן כל עיגון בדיון, באופן אשר אילץ הן את הנאמנים והן בית המשפט לבזבז זמן יקר, משאבים ומאמצים רבים בהליכי סרק.

המשיבה הינה מחזיקה בהתאם לתקנות סדר הדין אזרחי, התשמ"ד-1984, מכוח צו עיקול זמני, ובהתאם למעמדה, על המשיבה מוטלות חובה אחת: למסור הודעה בדבר הנכסים המוחזקים בידיה ולשמור אותם בידה עד להחלטה אחרת (תקנה 376 לתקנות סדר הדין האזרחי). ממועד שניתנה הודעתה ואושר העיקולים הזמניים במלוא סכום הודעתה קרי, 2,714,000 ₪, אין למשיבה כל מעמד נוסף, וכל טענותיה דינן להדיחות על הסף.

הפרות הצו על-ידי המשיבה, חמורות שבעתיים לאור מעמדה כמחזיקה שאין לה כל עילה תביעה כלפיי החברה ו/או הנאמנים, "וכל עניינה מצטמצם להחזקת של כספים..." (פסקה 7.1 לתגובת המשיבה), המחליטה בודעין ובזדון להמרות החלטות מפורשות שניתנו בעניינה, לאחר שעניינה נידון שוב ושוב בבית המשפט הנכבד אם במסגרת בקשה 50 ואם במסגרת בקשה 70, ואף בפני ערכאת הערעור, ונדחו טענותיה.

במקרה דנן, הצו שמתבקשת אכיפתו הוא החלטות בית המשפט המורה למשיבה להעביר לידי הנאמנים הכספים המוחזקים בידיה בסך של 2,714,000 ₪, וזאת לאחר הסעדים שהתבקשו על ידי התובעים בתביעת שפילמן ופיינטוך, אליהם הצטרפה המשיבה, למנוע העברת הכספים לידי הנאמנים נדחו. כעת ולאחר שנדחו טענותיה, מעלה המשיבה טענה חדשה באופן ציני וחסר תום לב תוך ניצול לרעה של המשפט, לפיה כי כספים אלה "קוזזו" על ידה כבר "בשלהי שנת 2018", מעבר לעובדה כי טענת המשיבה אינה אמת בלשון המעטה, האם באמת מצפה המשיבה כי

בית המשפט יקבל טענתה שהיא "נזכרה בדיעבד" שקופתה ריקה, לאחר שנוהלו בקשר לכספים אלה דיונים חוזרים ונשנים, בהתאם להצהרותיה כי אלה עודנם מוחזקים בידה. יש להוקיע חוסר תום לב המשיבה וניסיונה הפסול להימנע מקיום החלטות בית המשפט, בטענות מופרכות שאין להן כל בסיס. ייאמר כבר עתה, כי גם בחינת טענות המשיבה לגופן מביאה למסקנה, כי לא עומדות לה טנות קיזוז הן בהתאם להצהרותיה בהיעדר חוב, הן בהתאם לדין לפיו לא ניתן לקזז כספים מעוקלים, והן בהתאם להוראות תקנה 377 לתקנות סדר הדין האזרחי לפיהן אין בידי המשיבה לחזור מהודעות מחזיק שנתנה.

בית המשפט הנכבד מתבקש להפעיל סמכותו בהתאם לפקודת בזיון בית המשפט אף ביחס לחברי המשיבה. בהתאם להלכה לבית המשפט הסמכות לכפות ציות בהתאם לפקודת בזיון על חברי המשיבה באופן אישי, בלבד שיוכח כי מעשיהם ומחדליהם מביאים להפרה. כפי שיפורט בגוף התשובה, 2 מחברי המשיבה נמנים על התובעים בתביעת שפילמן ופיינטוך והם אשר מממרים ביודעין ובזדון החלטות בית המשפט, על אף שהשגותיהם (על שני כובעיהם כתובעים וכמחזיקים) על החלטת בית המשפט הנכבד מיום 08.12.2019 נדחו בהחלטת בית המשפט העליון ברע"א 8364/19. על כן, סבורים הנאמנים כי יש הצדקה של ממש לכופ בקנס את חברי הנציגות בהתאם לפקודת בזיון בית משפט, שאלה פרטיהם:

1. רו"ח מיטל אסא ת.ז. 27104579

2. עו"ד אורי פיינטוך ת.ז. 0009309725

3. יואל מרינוב ת.ז. 000982462

אלה נימוקי התשובה:

1. בראש הדברים נדגיש: החלטות בית המשפט הנכבד, שתוכנה מדבר בעד עצמו, הפכה לחלוטה וסופית. בנסיבות אלה תוכן טענות המשיבה בכלל אינו רלוונטי, שכן חל בהקשר זה גם השתק עילה (המונע מן המשיבה מלהעלות כל טענה נוספת בעניין שכבר נדון והוכרע) וגם השתק פלוגתא (במובן שגם אם המשיבה "נזכרה" כביכול באיזו טענה שהיא סבורה שהיא היתה יכולה לטעון ב"סיבוב קודם" ונמנעה מלטעון – הרי היא מושתקת מלהעלות גם טענה כזו), וממילא על המשיבה לבצע את העברת הכספים לקופת הנאמנים, והכל כפי שיפורט להלן.
2. המשיבה, פעם אחר פעם, עושה דין לעצמה ומפרה את הוראותיו המפורשת של בית המשפט המורות על העברת הכספים המעוקלים לידי הנאמנים. הוראות אשר ניתנו על-ידי שתי ערכאות, כשהמשיבה ובדגש על חבריה מפרים ביודעין ובזדון החלטות בית המשפט. יודגש, כי ההחלטות ניתנו לקבוצה מצומצמת ביותר של מחזיקים, שהמשיבה בתוכם, המשיבה לא ערערה על ההחלטות והן הפכו לסופיות וחלוטות, ובהקשר זה חל מעשה בית-דין על כל היבטיו: השתק פלוגתא והשתק עילה. במילים אחרות: לא רק שמדובר בהחלטות מחייבות לכל דבר ועניין, אלא שהמשיבה אינה רשאית לפתוח את הדיון בהן מחדש, וודאי שלא באמצעות ביזוי החלטות והמתנה לבקשה מצד הנאמנים לפי פקודת בזיון בית המשפט.

א. התקיימו התנאים לחיוב המשיבה לפי פקודת בזיון בית המשפט

3. סעיף 1(6) לפקודת בזיון בית המשפט קובע:

"בית המשפט העליון, בית משפט מיוחד שנתכונן עפ"י סעיף 55 של דבר המלך במועצה על ארץ ישראל, 1922, בית המשפט המחוזי ובית משפט השלום, תהא להם הסמכות לכופ

אדם בקנס או במאסר לציית לכל צו שניתן על ידם והמצוה לעשות איזה מעשה או האוסר לעשות כל מעשה."

4. כאמור, במסגרת צו לפתיחת הליכים מיום 08.12.2019 בית המשפט הנכבד הורה מפורשות לכלל המחזיקים, לרבות המשיבה להעביר את הכספים לידי הנאמנים, כדלקמן:

"הוראות נוספות - ביטול עיקולים זמניים

32. כאמור לעיל, הנאמנים מסרו כי לחברה כספים בסך של 16,300,000 ש"ח, המעוכבים בשל עיקולים זמניים שהטילו תובעים שונים ב"פרויקט הצעירים".

33. סעיף 29(4) לחוק קובע כי עם מתן צו לפתיחת הליכים, "לא יהיה ניתן להטיל עיקול על נכס מנכסי קופת הנשייה; עיקול שהוטל על נכס כאמור לפני מתן הצו לפתיחת הליכים, למעט עיקול שדינו כדן משכון לפי סעיף 12א לפקודת המסים (גבייה) - בטל".

דברים אלה ברורים והם אף תואמים את הדין שקדם לחקיקת החוק בנוגע למיקומם של עיקולים זמניים במערך סדרי הנשייה של חברה בחלטות-פירעון. ראו גם דברי ההסבר לסעיף 29(4) לחוק, לפיהם:

ההליך הרביעי המוקפא עם מתן הצו לפתיחת הליכים הוא הליך להטלת עיקול על נכס מנכסי קופת הנשייה (פסקה 4)). עיקול הוא סעד דיוני שנועד להבטיח כי בעל הנכס לא יבצע דיספוזיציות בנכס, אשר עלולות למנוע מהנושה להיפרע מהחייב. עם מתן הצו לפתיחת הליכים מכוונסים כל נכסי החייב בידי הנאמן, תחת פיקוח בית המשפט, לשם פירעון חובות החייב. לכן החל משלב זה אין כל צורך בעיקולים. מאותו הטעם, מוצע לקבוע כי גם עיקולים שהוטלו על נכסי החייב עובר למתן הצו לפתיחת הליכים, יתבטלו עם מתן הצו.

[הצעת חוק חלטות פירעון ושיקום כלכלי, התשע"ו-2016, בעמ' 627 (ה"ח 1027, 2.3.2016)].

34. בנסיבות אלה אני מורה על ביטול העיקולים שהוטלו על כספי החברה ועל העברת כספים אלה לידי הנאמנים."

5. החלטה שהמשיבה נמנעת מלקיים עד עצם היום הזה וממשיכה לבזות את הוראות בית המשפט.

6. בתגובת המשיבה לא נמנו כל טעמים שיש בהם להוות מניעה לקיום החלטת בית המשפט, אם כי להיפך – במסגרת תגובת המשיבה, ניתנה הודאתה בדבר הפרות החלטות בית המשפט הנכבד, תוך שהיא עומדת על דעתה שלא לקיימן, וממרה ביוזעין ובזדון את החלטת בית המשפט. על כן, התקיימו התנאים לחיובה לפי פקודת בזיון בית המשפט.

המשיבה אינה חולקת על העובדה כי במסגרת החלטתו של בית המשפט הנכבד מיום 08.12.2019 ניתנה הוראה בדבר ביטול העיקולים והעברת הכספים לידי הנאמנים וכלשונה: "וידוגש, המשיבה אינה חולקת על העבודה כי בוטלו העיקולים שהוטלו כנגד החברה" (פסקה 7.2 לתגובת המשיבה).

המשיבה אף אינה חולקת על העובדה כי ערעור שהוגש על החלטת בית המשפט הנכבד להורות על העברת הכספים לידי הנאמנים, נדחה בהחלטה מיום 06.01.2020 ברע"א 8364/19 (ראה: פסקה 25 לתגובת המשיבה).

7. עזות המצח של המשיבה כי היא תואיל בטובה למלא אחר החלטת בית המשפט, רק בכפוף לקבלת הזמנה, היא חוצפה שאין כדוגמתה. תכלית הדיון בבקשה בהתאם לפקודת בזיון, היא כפיית ציות כלפיי הממרה ולתת טעם מדוע לא יכפה בית המשפט ציות להחלטה בקנס או מאסר. הפעלת סמכותו של בית המשפט אינה כפופה לקיום דיון ואין תכליתה לתת בידי הממרה תקופת חסד לקיום ההחלטה שהופרה, במקרים בהם הפרה כה חמורה ובוטה רשאי בית המשפט אף להפעיל סמכותו על אתר.

8. ציות בעלי דין להחלטות שיפוטיות, אינו מהווה אינטרס צר רק של בעל דין, אם כי אינטרס ציבורי מן המעלה הראשונה. כפי שעמד על כך בית הנכבד בע"פ 2595/13 רחל סופר נ' ארז איתן, עו"ד (29.09.2014 פורסם בנבו):

"יודגש: הציות להחלטות שיפוטיות עומד בבסיס הקיום של המערכת השיפוטית. אין מדובר באינטרס של בעל הדין שלטובתו ניתנה ההחלטה השיפוטית בלבד, אלא עסקינן באינטרס ציבורי מן המעלה הראשונה. לא בכדי נאמר כי "החובה לקיים צו של בית משפט יש להתייחס אליה כערך בפני עצמו" (ע"פ 4603/90 גבירצמן נ' מדינת ישראל, פ"ד מז(2) 529, 555 (1993)). אי לכך, לא ניתן ולא ראוי להתעלם ממצב בו בעל דין מפר החלטות שיפוטיות, כשיש בידו לקיימן (ולו באופן חלקי)."

9. המשיבה אינה טוענת כי הייתה מניעה לקיום החלטת בית המשפט או כי אין ביכולתה לקיימה. בידי המשיבה הייתה היכולת לבצע את החלטת בית המשפט מיום 08.12.2019 למן היום הראשון ועודנה יש ביכולתה לקיימה, אך במקום זאת, החליטה לעשות דין לעצמה בשל טענות מופרכות שאין להן כל עיגון בדיון, באופן אשר אילץ הן את הנאמנים והן בית המשפט לבזבז זמן יקר, משאבים ומאמצים רבים בהליכי סרק.

10. כפי שיפורט להלן, הפרת הצו על-ידי המשיבה נעשתה באופן בוטה, והתנהלותה בהליך כמו גם המסקנה המשתמעת מתגובתה כי אין בדעתה לקיים החלטת בית המשפט, מצדיקים לכוף המשיבה בקנס על אתר בהתאם לסעיף 16(1) לפקודת בזיון בית משפט, כפי שעמד על כך בית המשפט העליון בע"פ 5177/03 שמואל מור נ' דנציגר - משק פרחים "דין" (04.04.2004, פורסם בנבו):

"לדעתי, האפשרות להטיל סנקציה של קנס שתוקפו מידי עולה בקנה אחד עם תכליתו (האזרחית) של סעיף 6 לפקודת בזיון בית המשפט, הנוגעת לאכיפה יעילה של צווי בית- המשפט. [...] העובדה כי מפר צו בית-משפט ידע כי אין להטיל עליו סנקציה מיידית, תפגע קשות בהיותו של כלי הביזיון מרתיע ותפגע באפקטיביות האכיפתית שלו. היא יכולה לעודד זלזול בצווי בית-המשפט. חשש זה אינו חשש ערטילאי או חדש, למרבה הצער (ראו דין וחשבון של הוועדה לתיקון דיני אי-ציות לצווי בית משפט (להלן – ועדת הרנון [17]), בעמ' 2). על רקע זה אין להבין את הליכי הביזיון האזרחי כמי שנוגעים רק לצדדים המתדיינים, אלא גם לחברה כולה יש אינטרס מהותי ביותר בכיבוד הוראותיו (ראו Nicholls v. Nicholls (1996) [10], at p. 326). על-כן הטלת קנס על אתר יכולה לשכנע את המפר הוראות של בית-המשפט כי המשך אי-הציות להוראה השיפוטית אינה כדאית (פרשת ויטקו [5], בעמ' 106-107)."

11. טענות המשיבה לפיהן אין בהחלטות בית המשפט לחייבה, כי היא אינה צד להליך, אין להן כל בסיס הן בהתאם לתכליות שעומדות בבסיס הליכי חדלות פירעון והן בהתאם לעובדות כפי שעמדו לפני בית המשפט הנכבד. כאשר גם לעניין זה יובהר, כי בהתאם לסמכות בית המשפט מכוח פקודת בזיון בית המשפט, רשאי הוא לכופ ציות אף על צד "זר" שמעשיו או מחדליו הם המביאים להפרת הצו, ובלבד שידע על אודות הצו, כך שגם אם נקבל עמדת המשיבה (המוכחשת), די בהודאתה כי אינה חולקת הצו כמו גם העובדה כי יש בידה לבצע החלטת בית המשפט ולהפסיק את ההפרה, לחייבה בהתאם לפקודת בזיון בית המשפט:

"סעיף 6 לפקודה מעניק לבית-המשפט כוח לכופ ציות לצו. המקרה הרגיל לשימוש בכוח זה הוא באכיפת הצו על מי שהוא צד לו. אך נראה לי, כמו לשופט זוסמן בהמ" 306/50, כי על-פי לשונות, אין סעיף 6 מצומצם למקרה זה בלבד. ציות לצו ניתן לכופ גם בנקיטת אמצעים כלפי אדם שאינו החייב על-פי הצו, אך שמעשיו או מחדליו הם המביאים להפרת הצו [...]"

מהו המצב הנפשי הנדרש מ"זר" המובא לדין בגין ביזיון "אזרחי". מחד גיסא, זר שאינו יודע על קיומו של הצו השיפוטי, אין להביאו לדין בגין ביזיון על הפרתו. ידיעה קונסטרוקטיבית אינה מספקת. מאידך גיסא, אין כל סיבה שלא להטיל אחריות על זר למרות שהצו לא נמסר לו. אכן, הגישה הראויה היא, כי המצב הנפשי הנדרש מהזר – כמו המצב הנפשי הנדרש ממי שהצו עצמו חל עליו – הוא מודעות בפועל על דבר קיום הצו השיפוטי, תוכנו, והפרתו." ע"א 371/78 מוניות הדר לוד בע"מ נ' אמיל ביטון (24.06.1980), פורסם בנבו) (להלן: "עניין מוניות הדר לוד").

ראה בנוסף: בש"פ 2137/16 פלונית נ' פלוני, פסקאות כב-כד לפסק דינו של המשנה לנשיאה א' רובינשטיין (בתוארו אז) (20.03.2017, פורסם בנבו).

12. לאחר הגשת תגובתה, נראה כי אין חולק שהמשיבה ממרה ביוזעין ובזדון החלטות בית המשפט. ההפרות של המשיבה הן בוטות ומתמשכות, כך שיש טעם של ממש לנקוט כנגד המשיבה אמצעים מיידים ולכוף אותה בקנס, רק על בסיס תגובתה וללא צורך קיום דיון בטענותיה. תכלית בקשה לפי פקודת בזיון בית המשפט הינה לאכוף על הממרה קיום החלטות בית המשפט במהירות האפשרית, ורשאי בית המשפט להורות על סנקציות מיידיות כלפי הממרה, כפי שעולה בעניינה של המשיבה.

13. הליכי חדלות פירעון הינם הליכים קולקטיביים המחייבים את כלל נושי התאגיד (כמו גם צדדים שלישיים), וכלל זה הינו אחת מאבני היסוד של דיני חדלות פירעון. קל וחומר החלטה בעלת פועל קולקטיבי וכללי כמו צו הקפאת הליכים, סעדים זמניים בהליכי חדלות פירעון ו/או צו לפתיחת הליכים. כל אלה ברור שאינם מצריכים "הזמנה מיוחדת" או דיון פרטי לכל נושה ונושה, וודאי החלטות בנושא גורלם של מעוקלים שיש בהם יישום של הוראות חוק מפורשות.

14. בית המשפט נתן בהחלטתו לצו לפתיחת הליכים הוראה מפורשת כלפי מחזיקים, איתם נמנית המשיבה. אף בהיעדר החלטה שיפוטית, הוראות החוק הן אשר מטילות עליה חובה לפעול להעברת הכספים השייכים לחברה ומחזיקים בידם לידי הנאמנים, בהתאם לתכליות הליכי חדלות פירעון ומשטר הגבייה הקולקטיבי. המשיבה לא נדרשת "להזמנה מיוחדת".

15. מושכלות יסוד בהליכי חדלות פירעון, עניינן כינוס נכסי התאגיד וחלוקתם בין נושיו בהתאם להוראות הדין ובדרך היעילה, השוויונית והצודקת ביותר. בהתאם לתכליות כאמור, קובעות הוראות החוק כי עם מתן צו לפתיחת הליכים, המהווה סעד הצהרתי הכולל בחובו סעדים אופרטיביים המופנים כלפי כולי עלמא, מתחיל משטר גבייה קולקטיבי. להבטחת קיומן של תכליות אלה קבע המחוקק הוראות שונות, ובין היתר סעדים להקפאת הליכים במסגרת צו לפתיחת הליכים וכינוס נכסי קופת הנשייה.

16. תכלית הוראות אלה באה להבטיח שני עקרונות ברורים: האחד, מתן אפשרות לתאגיד ולנאמנים לרכז מאמצים בהליך קולקטיבי שישרת את שיקומו של התאגיד והשאת הפירעון לכלל נושי התאגיד; השני, להבטיח דיון במאוחד ועל בסיס של שוויון ויישום אחיד של דיני חדלות הפירעון על כל נושי התאגיד.

17. כפי שעמדו על כך הנאמנים בעבר, במסגרת בקשה 73, הדברים צריכים להיות חד משמעיים: החלטות של כב' בית המשפט בשבתו כבית משפט של חדלות פירעון – ובמיוחד צו לפתיחת הליכים – מחייבות את כל העולם כהחלטות הקובעות סטאטוס, וזאת להבדיל מדיון פרטני בין צדדים ספציפיים בלבד. צו לפתיחת הליכים יוצר מסגרת קניינית חדשה שהיא קולקטיבית ואינה מותלית בהחלטות פרטניות או החלטות-המשך על-ידי ערכאות אחרות או בפני מותבים אחרים שבהם התנהלו תביעות או הליכי גבייה נגד התאגיד חדל-הפירעון.

עקרון יסוד זה בדיני חדלות פירעון נקבע בפתח החוק בצורה בהירה (סעיף 3(א)):

"הוכרו, בצו, כי חייב הוא חדל פירעון וכי ייפתחו לגבי הליכי חדלות פירעון לפי חוק זה (בחוק זה – צו לפתיחת הליכים), יוסדרו יחסיו של החייב עם נושיו, במאוחד, בהתאם להוראות לפי חוק זה, עד לסיום הליכי חדלות הפירעון".

(ההדגשות שלנו, כמובן – הח"מ)

18. החוק אינו מצפה שלאחר צו לפתיחת הליכים יהיה צורך לנהל הליך פרטני מול כל נושה או צד ג' בנפרד, או שכל מחזיק יתפלפל ספציפית בנוגע לאופן ביצוע הצו, אלא קובע הוראות ברורות שמאפשרות לנאמן לכנוס את כל נכסי החייב ומחייב כל מי שמחזיק נכסים של החייב להעבירם מיידית לידי הנאמן (ראה בין היתר הוראות סעיפים 224–225 לחוק). בנושא עיקולים והליכי גבייה שלא הושלמו נקבעו כזכור הוראות ברורות שאינן דורשת הסברים או "הזמנות מיוחדות" וכלשונן:

29. הקפאת הליכים נגד התאגיד משמעה כי –

(1) לא יהיה ניתן לפתוח הליכי גבייה של חובות עבר נגד התאגיד או להמשיך בהליכי גבייה שטרם הושלמו; לעניין זה, יראו הליך גבייה כהליך שהושלם, לגבי נכסים – בקבלת מלוא התמורה בעד מכירתם בידי הנושה, ולגבי עיקול חוב – בתשלום החוב לנושה;

[...]

(4) לא יהיה ניתן להטיל עיקול על נכס מנכסי קופת הנשייה; עיקול שהוטל על נכס כאמור לפני מתן הצו לפתיחת הליכים, למעט עיקול שדינו כדין משכון לפי סעיף 12א לפקודת המסים (גבייה) – בטל;

ובהמשך בסעיף 218 לחוק:

"נתפס נכס של החייב במסגרת הליך גבייה ובמועד מתן הצו לפתיחת הליכים טרם התקבלה בידי הנושה מלוא התמורה בעד מכירתו, יחולו הוראות אלה:

(1) אם הנכס טרם נמכר – ייכלל הנכס בנכסי קופת הנשייה וההוצאות שהוצאו לתפיסתו ומכירתו יהיו שעבוד ראשון על הנכס;

(2) אם הנכס נמכר – תיכלל התמורה שהתקבלה ממכירתו, לאחר ניכוי ההוצאות שהוצאו לתפיסתו ולמכירתו, בנכסי קופת הנשייה."

19. כללים אלה אינם חדשים בהליכי חדלות פירעון ועמדו בבסיס תכליות הקבועות בפקודת החברות [נוסח חדש] התשמ"ג-1983, ופקודת פשיטת הרגל [נוסח חדש], התש"ס-1981, לפיהן במועד תחילת הליכי חדלות פירעון מוגדרים נכסי קופת הנשייה שיעמדו לחלוקה. תחת הגדרה כאמור, נכללים כספים החוסים תחת צווי עיקול.

20. בהינתן צו לפתיחת הליכים על-ידי בית המשפט ביום 08.12.2019 חלה חובה סטטוטורית על המשיבה לפעול להעברת הכספים, מבלי שיהיה צורך בסעד פרטני. במקרה דנן, בית המשפט הנכבד התייחס באופן מפורש לכך בפסקאות 33–35 להחלטתו מיום 08.12.2019, וזאת, לאחר קיום דיונים במעמד הצדדים, ונתן הוראה מפורשת כלפי מחזיקים, איתם נמנית המשיבה, לפעול להעברת הכספים השייכים לחברה ומוחזקים בידם לידי הנאמנים.

21. כאמור לעיל, המשיבה אינה חולקת על העובדה כי במסגרת החלטתו של בית המשפט הנכבד מיום 08.12.2019 ניתנה הוראה בדבר ביטול העיקולים והעברת הכספים לידי הנאמנים וכלשונה: **"ויודגש, המשיבה אינה חולקת על העבודה כי בוטלו העיקולים שהוטלו כנגד החברה"** (פסקה 7.2 לתגובת המשיבה).

22. אלא שלשיטתה, אין בהחלטות בית המשפט הנכבד לחייבה כי לא הייתה צד להליך. בעניין זה יבקשו הנאמנים להבהיר כי המשיבה הייתה צד להליך מתחילתו, ויש לדחות נסיונה הפסול להימנע מלקיים החלטות בית המשפט בטענות מופרכות שאין להן בסיס. המשיבה ידעה גם ידעה על אודות ההחלטות המופנות אליה, ובחרה להתעלם ולבזות החלטות בית המשפט. בוודאי שאין בידי אורגניה, הלא הם חברי המשיבה רו"ח מיטל אסא ועו"ד אורי פיינטוך להתכחש להוראות בית המשפט ולבזותן. ידיעת אורגניה יש בהן לשלול טענותיה.

ב. יש הצדקה לכופ המשיבה קנס על אתר

23. כאמור בעניין מוניות הדר לוד, תנאי לאכיפת ציות בהתאם לפקודת בזיון בית המשפט היא מודעות בפועל של הממרה לקיום הצו השיפוטי, תוכנו והפרתו. במקרה, דנן מודעות המשיבה אינה שנויה במחלוקת, ותהא זו בראש ובראשונה פעולתם של חברי המשיבה, אשר תקבע האם המשיבה מקיימת את הצו או מפרה אותו. כפי שיפורט להלן, במסגרת ההליכים בפני בית המשפט הנכבד היו המשיבה וחבריה צד להליך כך ששיש לראות במשיבה כמי שממרה בידועין ובדון החלטות בית המשפט, באופן המצדיק נקיטת אמצעים מיידים כנגד המשיבה וחיובה בקנס על אתר.

24. המשיבה המונה 3 חברים: רו"ח מיטל אסא, עו"ד אורי פיינטוך ומר יואל מרינוב, ומהווה הנציגות הרשמית של קבוצת הרכישה במגדל D, אשר התקשרה יחד עם קבוצת רכישה נוספת ביום 12.10.2010 עם החברה בהסכם בנייה להקמת שני מגדלי מגורים - בניינים C ו-D ברחוב תוצרת הארץ 7, תל אביב, בפרויקט המכונה "מגדלי תל אביב" (להלן: "הפרויקט").

25. הנציגות היא אשר הייתה אמונה על ריכוז הגבייה מקבוצת הרכישה במגדל D לצורך תשלום הכספים המגיעים לחברה בפרויקט.

26. כאמור בבקשת הנאמנים, עקב מחלוקות בין הדיירים לבין החברה הגישו קבוצות דיירים בשעתו מספר תביעות כנגד החברה, ולצד תביעתם הגישו בקשות להטלת עיקולים זמניים אצל המשיבה. במסגרת ת.א. (ת"א) 32905-01-17 שפילמן ואח'י נ' א. דורי בנייה בע"מ, ת.א. (ת"א) 27502-05-17 פיינטוך ואח'י נ' א. דורי בנייה בע"מ ות.א. 60559-07-17 וירניק ואח'י נ' א. דורי בניה בע"מ.

יוער לעניין זה, כי ביחס לשני ההליכים הראשונים, תביעת שפילמן ופיינטוך, נמנים כתובעים גם 2 מחברי המשיבה יחד עם בני זוגם בכובעם כדיירים: מיטל וטל אסא תובעים מס' 58-59 בכתב התביעה המאוחד אורי וחיה פיינטוך תובעים מס' 64-65 בכתב התביעה המאוחד.

העתק כתב התביעה המאוחד עם שמות התובעים מצ"ב כנספח 1 לתשובה זו מהווה חלק בלתי נפרד הימנה.

נספח 1

27. ביום 22.10.2019 הוגשה תגובת התובעים בתביעת פיינטוך (ת.א. (ת"א) 27502-05-17) ותביעת שפילמן (ת.א. (ת"א) 32905-01-17) לבקשת החברה למתן צו לפתיחת הליכים. הבקשה הוגשה בצירוף תצהירו של עו"ד אורי פיינטוך חבר במשיבה, שם הצהיר כי תצהירו מוגש הן בכובעו כתובע והן בכובעו כחברה במשיבה.

1. הנני עושה תצהירי זה, בתמיכה לתשובה לבקשת א. דורי בע"מ (להלן: 'החברה' או 'דורי בניה') למתן צו לפתיחת הליכים וצו הקפאת הליכים במסגרת הליך חדל"ת -17156-10-19 המתנהל בבית המשפט המחוזי בתל אביב (להלן: 'הבקשה') מטעם המשיבים -10-11 לבקשה.

2. המשיבים 10 ו-11 הינם 81 תובעים המצויים בשלב הסיכומים בתביעות שהוגשו על ידנו כנגד החברה בבית המשפט המחוזי בתל אביב, בגין פיצוי מוסכם על איחורים בבניית דירותנו בפרוייקט בסך של כ-12 מיליון ₪ ואשר להבטחת גביית תביעתנו אנחנו מחזיקים בעיקולים על הכספים של החברה (להלן: "המשיבים").

3. אני ובת זוגי חוה פיינטוך חלק ממהמשיבים, זכאים להירשם כבעלי זכויות בדירה מס' 87 במגדל D בפרוייקט "מגדלי תל אביב" (להלן ולעיל: "הפרוייקט") ברחוב תוצרת הארץ 9, תל אביב.

4. אני עו"ד והנני חבר בנציגות שנבחרה לטפל בשם התובעים בהליכים המשפטיים כנגד החברה"

העתק תצהירו של עו"ד אורי פיינטוך מיום 20.10.2019 (ללא נספחים) מצ"ב כנספח 1 לתשובה זו מהווה חלק בלתי נפרד הימנה.

נספח 2

28. כאמור בבקשת הנאמנים, בסמוך לאחר מינויים בהחלטה מיום 27.10.2019, פנו הנאמנים (הזמניים אז) אל המשיבה ודרשו את העברת הכספים נשוא העיקולים לחשבון הנאמנות. כמו כן, התקיימה פגישה בנושא זה עם ב"כ מבקשי העיקולים שמכוחם נתפסו הכספים בידי המשיבה. המשיבה לא קיימה את האמור ולא העבירה את הכספים או כל חלק מהם.

העתק פניית הנאמנים למשיבה מיום 31.10.2019 מצ"ב כנספח 3 לתשובה זו מהווה חלק בלתי נפרד הימנה.

נספח 3

29. בתגובה לפניית הנאמנים למשיבה, נקטו התובעים בבקשה לעצירת העברת הכספים המעוקלים (בקשה 50), אשר גם אליה צורפה המשיבה כצד וקיבלה לידה דרישת הנאמנים להעברת הכספים המעוקלים לידם, ואף בשלב זה נמנעה מלמלא אחר דרישת הנאמנים מבלי שיש מצדה כל דרישה או טענה כי הכספים נשוא הבקשה או חלקם מוקנים לה, אם מכוח טענת קיזוז ואם מכוח כל עילה אחרת.

העתק בקשה לעצירת כספים מעוקלים (בקשה 50) מצ"ב כנספח 4 לתשובה זו מהווה חלק בלתי נפרד הימנה.

נספח 4

30. בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד, נדרשו הנושים להגיש תביעות חוב עוד טרם הדיון שנקבע ליום 05.12.2019, דיון שעל קיומו ניתנו הודעות ובוצעו פרסומים בהתאם לדיון ולהחלטת בית המשפט הנכבד. **בהקשר זה יודגש, כי המשיבה לא הגישה תביעת חוב ולא טענה כלפיי החברה לכל חוב כלפיה.**

31. ביום 05.12.2019, שהיה קבוע לשמיעת הבקשה למתן צו פתיחת הליכים, ובין היתר דרישת הנאמנים לביטול עיקולים והעברת הכספים המעוקלים, הגישו קבוצת התובעים בתביעת פיינטוך ותביעת שפילמן בקשה למתן הוראות לעניין הכספים המעוקלים לטובתם ובין היתר הכספים המוחזקים על-ידי המשיבה, בטענה כי הכספים כאמור עומדים לזכות התובעים מכוח זכויות שונות (בקשה 70). **המשיבה צורפה כצד לבקשה.** לא רק שהמשיבה צורפה כצד לבקשה אלא שתצהיר לתמיכה בטענות עובדתיות של התובעים, נערך על-ידי רו"ח מיטל אסא, חברת המשיבה על שני כובעיה כתובעת וכחברה במשיבה.

1. הנני רו"ח בהשכלתי ואחת מחברי נציגות קבוצת הרכישה אשר זכאים להירשם כבעלי זכויות בפרויקט מגדלי תל אביב ברח' תוצרת הארץ 9 תל אביב (מגדל D) (להלן: "הפרוייקט") ברחוב תוצרת הארץ 9, תל אביב. כמו כן אני ובן זוגי טל אסא זכאים להירשם כבעלי הזכויות בדירה מס' 8.
2. הנני עושה תצהיר זה בתמיכה לבקשה למתן הוראות וסעד זמני אשר מוגשת בשם שפילמן ועוד 80 אחר' (להלן: 'המבקשים') במסגרת הליך חדל"ת 17156-10-19 המתנהל בבית המשפט המחוזי בתל אביב (להלן: 'הבקשה').
3. המבקשים מצויים בשלב הסיכומים בתביעות שהגישו כנגד א. דורי בנייה בע"מ (להלן: "החברה") בבית המשפט המחוזי בתל אביב, בגין פיצויים מוסכמים בסך של כ- 12 מיליון ₪ בגין בהשלמת העבודות בפרוייקט ומסירת דירות המבקשים ע"י החברה במשך כנשה וחצי, וְאשר להבטחת גביית תביעתנו הוטלו עיקולים שונים אצל מחזיקים שונים".

העתק תצהירה של גב' מיטל אסא בבקשה 70 מצ"ב כנספח 5 לתשובה זו מהווה חלק בלתי נפרד הימנה.

נספח 5

בזיון החלטת בית המשפט מיום 08.12.2019

32. לאחר הדיון הני"ל שהתקיים במעמד כל הצדדים, הורה בית המשפט הנכבד ביום 08.12.2019 על מתן צו לפתיחת הליכי חדלות פירעון כנגד החברה, מתן צו הקפאת הליכים ומינוי הח"מ כנאמנים לחברה.
33. במסגרת הצו לפתיחת הליכים מיום 08.12.2019 בית המשפט הנכבד הורה מפורשות לכלל המחזיקים, לרבות המשיבה, להעביר את הכספים לידי הנאמנים. החלטה שהמשיבה נמנעת מלקיים עד עצם היום הזה ולבזות את הוראות בית המשפט.
34. בנקודה זאת, ניתן להבין כי אין חולק כי המשיבה ידעה על אודות הצו המופנה, ובוודאי שיש בידיעת אורגניה לשלול טענותיה. ויודגש, כי לצורך אכיפת החלטת בית המשפט בהתאם לפקודת בזיון בית המשפט הן נגד המשיבה והן נגד אורגניה די בידיעת ופעולות אורגניה לחיובם בהתאם.
35. הוראות החוק כמו גם הוראותיו המפורשות של בית המשפט הנכבד הינן ברורות ואינן דורשות עוד פרשנות או דיונים נוספים, הדבר נכון ביתר שאת עת עסקינן במשיבה שהינה בגדר "מחזיקה" בלבד, ועל המשיבה לפעול לקיומן של הוראות הדין והחלטות בית המשפט ללא כל התניה.

והביזיון נמשך:

36. על החלטת בית המשפט הוגשה בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון במסגרת רע"א 8364/19. בד בבד עם בקשת רשות הערעור, הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע החלטת בית המשפט. תצהיר לתמיכה בטענות עובדתיות של התובעים, נערך על-ידי רו"ח מיטל אסא מנהלת המשיבה על שני כובעים כתובעת וכחברה במשיבה.

"הנני עושה תצהירי זה בתמיכה לבקשה לעיכוב ביצוע שמוגשת בד בבד עם בקשת רשות ערעור לחילופין ערעור בעקבות ההחלטה שניתנה ע"י בית משפט קמא ביום 08.12.2019 (כב' השופטת איריס לושי עבודי) במסגרת חדל"ת 19-10-17156 (להלן: 'ההחלטה'). העתק ההחלטה מצ"ב כנספח 'א' ובקשת רשות הערעור (ללא נספחים) ולחילופין ערעור, מצ"ב כנספח 'ב'."

1. הנני רו"ח בהשכלתי ואחת מחברי נציגות קבוצת הרכישה אשר זכאים להירשם כבעלי זכויות בפרויקט מגדלי תל אביב ברח' תוצרת הארץ 9 תל אביב (מגדל D) (להלן: "הפרוייקט") ברחוב תוצרת הארץ 9, תל אביב. כמו כן אני וכן זוגי טל אסא זכאים להירשם כבעלי הזכויות בדירה מס' 8.

2. המבקשים הם 81 תובעים (להלן: 'המבקשים') המהווים נושים מובטחים של החברה נוכח כספי הנאמנות המוחזקים עבורנו בידי מחזיקים 6-3 (להלן: "המחזיקים") כמו גם נוכח המחאת זכות, זכויות קיזוז, ניכוי ועכבון.

- העתק תצהירה של גבי מיטל אסא בבקשה לעיכוב ביצוע בבית המשפט העליון מצ"ב כנספח 6 לתשובה זו מהווה חלק בלתי נפרד הימנה.

נספח 6

37. הבקשה לעיכוב ביצוע נדחתה על-ידי בית המשפט העליון בהחלטה מיום 17.12.2019 ונקבע כי "אין מקום לעיכוב ביצוע ההחלטה לעת הזאת." מיותר לציין, כי גם במועד זה לא קיימה המשיבה את החלטות בית המשפט.

העתק החלטת בית המשפט העליון מיום 17.12.2019 מצ"ב כנספח 7 לתשובה זו מהווה חלק בלתי נפרד הימנה.

נספח 7

והביזיון נמשך עוד

38. להליך במסגרת בקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון צורפה המשיבה כצד ויוצגה ע"י עו"ד אורי פיינטוך. במסגרת תגובתה לא טענה המשיבה לחוב כלפיה, והיא ביקשה לחזק עמדת התובעים.

העתק עמדת המשיבה לבקשת רשות הערעור העליון מצ"ב כנספח 8 לתשובה זו מהווה חלק בלתי נפרד הימנה.

נספח 8

39. טענות המשיבה נדחו בהחלטת בית המשפט העליון מיום 06.01.2020, וגם במועד זה לא השכילה המשיבה למלא אחר החלטות בית המשפט (נספח 4 לבקשת הנאמנים לחיוב המשיבה לפי פקודת בזיון בית המשפט).

40. ניסיונה של המשיבה "להתחכם" בפסקה 25 לתגובתה, ולטעון כי אין בהחלטת בית המשפט העליון מיום 06.01.2020 כל הוראה המורה לה להעביר כספים, וכל אשר נקבע בהחלטה הוא דחיית בקשת רשות הערעור, היא לא פחות ממקוממת וחסרת תום לב באופן מובהק. טענותיה, כפי שבאות לידי ביטוי בתגובתה לבקשה לפי פקודת בזיון בית המשפט, עמדו לפני בית המשפט העליון, וכפי שנכתב בהחלטת בית המשפט העליון בפסקה 3 להחלטתו:

"9. משיבה 3, נציגות הרוכשים הזכאים להירשם כבעלי הזכויות במגדל D בפרויקט, הצטרפה לטענת המבקשים. משיבה 3 הדגישה כי סך של 1 מיליון ש"ח כלל אינו מצוי בידה, אלא מדובר בכספים שמועד תשלומם טרם הגיע, שכן תשלומם מותנה בפעולות שעל החברה לבצע וטרם בוצעו, לפיכך בשלב זה ברור כי בית המשפט אינו יכול להורות על העברת הסכום האמור. באשר לסכום של כ-1.714 מיליון ש"ח, סכום המהווה את התשלום האחרון עבור עבודות שהחברה ביצעה, הצטרפה משיבה 3 לטענת המבקשים כי יש להורות על קיזוז הסכום.

שם בהמשך דחה בית המשפט טענות המשיבה ונקבע שאין מקום לעכב העברת הכספים לידי הנאמנים:

13. [...] העיקרון על פיו עיקול אינו יוצר נשיה מובטחת, בא לידי ביטוי גם במסגרת [סעיף \(4\)29 לחוק \(בצירוף סעיף 25\(א\)3 לחוק\)](#), הקובע כי עם מתן צו פתיחת הליכים, עיקולים שהוטלו על נכסי החברה (או היחיד) – בטלים.

14. בענייננו, בית המשפט קבע, בגדרי החלטה על מתן צו פתיחת הליכים נגד החברה, כי אין מקום לעכב את העברת הכספים "המעוקלים", אשר נטען כי הוחרוגו מנכסי החברה, לנאמנים. [...] מכאן אפוא, כי הנחת היסוד של בית המשפט המחוזי, על פיה דינם של אותם סכומים להגיע לקופת הנאמנים, אינה חורגת מהדין."

העתק החלטת בית המשפט העליון מיום 06.01.2020 מצ"ב כנספח 9 לתשובה זו מהווה חלק בלתי נפרד הימנה.

נספח 9

41. על כן, המשיבה מנועה ומושתקת מלעלות כל טענה בעניין, והיא נדרשה למלא אחר החלטת בית המשפט ללא כל סייג. אף אם היה ניתן ליחס למשיבה ספק ידיעה על אודות אי קיום החלטת בית המשפט הנכבד מיום 08.12.2019,

הרי שעמדתה כפי שבאה בבקשת הרשות והחלטת בית המשפט העליון, שוללות לחלוטין טענותיה, ולא נותר ספק כי **המשיבה ממרה ביוזעין ובזדון** את החלטת בית המשפט.

והביזיון נמשך עוד ועוד

42. על אף החלטות מפורשות של שתי ערכאות, המשיבה המשיכה לבזות החלטות בית המשפט ונמנעה מלקיימן. ביום 03.02.2020 פנו הנאמנים למשיבה והתרו בה לקיים החלטות בית המשפט טרם פנייה לבית המשפט בהמשפט בהתאם לפקודת בזיון בית המשפט, וגם במועד זה החליטה המשיבה שלא לקיים החלטות בית המשפט. ובהתאם לזאת פנו הנאמנים בבקשה לחיוב המשיבה לפי פקודת בזיון בית המשפט (נספח 5 לבקשת הנאמנים לחיוב המשיבה לפי פקודת בזיון בית המשפט).

העתק מכתב התראה מיום 03.02.2020 מצ"ב כנספח 10 לתשובה זו מהווה חלק בלתי נפרד הימנה.

נספח 10

43. כפי שנוכח לראות בית המשפט, לא רק שהמשיבה הייתה צד להליכי חדלות פירעון אלא שהמשיבה נקטה צד פעיל בהליך והייתה צד לכל בקשה שעסקה בכספים המוחזקים בידה, אם במסגרת בקשה 50, אם במסגרת בקשה 70 ואם במסגרת הליכי ערעור על החלטת בית המשפט מיום 08.12.2019, במסגרתה ניתנה בידי המשיבה הוראה מפורשת להעביר את הכספים המעוקלים לידי הנאמנים.

44. טענות המשיבה, כי לא הייתה צד להליך אינן נכונות בלשון המעטה, ואף אם היה ממש בטענותיה, בוודאי שניתן ליחס לה ידיעה ממשית בשל העובדה שאורגניה ידעו על אודות ההליך, עובדה שאינה שנויה במחלוקת אף בהתאם לעמדתה.

45. ניתן היה לצפות, שלאחר שניתנה לצדדים הרלוונטיים זכות טיעון בנושא כספי העיקולים, ובמיוחד כאשר מבקשי העיקול (איתם נמנים 2 מאורגניה של המשיבה: רוי"ח מיטל אסא ועו"ד אורי פיינטוך) ביקשו לערער על ההחלטה וכב' בית המשפט העליון דחה את הערעור – לפחות אז תבוצע ההחלטה, והסכומים יועברו מיידית לקופת הנאמנים. אלא שלא כך היה. כאמור לעיל, המשיבה לא העבירה את הסכומים נשוא העיקול או כל חלק מהם לידי הנאמנים עד עצם היום הזה.

46. בתגובת המשיבה לא נמנו כל טעמים שיש בהן להוות מניעה לקיום החלטת בית המשפט, והתקיימו התנאים לחיובה לפי פקודת בזיון בית המשפט.

47. נדגיש שוב, כי החלטת בית המשפט שתוכנה מדבר בעד עצמו, הפכה לחלוטה וסופית. בנסיבות אלה תוכן טענות המשיבה בכלל אינן רלוונטי, שכן חל בהקשר זה גם השתק עילה (המונע מן המשיבה מלהעלות כל טענה נוספת בעניין שכבר נדון והוכרע) וגם השתק פלוגתא (במובן שגם אם המשיבה "נזכרה" כביכול באיזו טענה שהיא סבורה שהיא היתה יכולה לטעון ב"סיבוב קודם" ונמנעה מלטעון – הרי היא מושתקת מלהעלות גם טענה כזו), וממילא על המשיבה לבצע את העברת הכספים לקופת הנאמנים.

48. ויודגש, בכל ההליכים שנוהלו על-ידי התובעים, בתמיכת המשיבה על-ידי חבריה, עו"ד אורי פיינטוך ורו"ח מיטל אסא, כולל בפני בית המשפט העליון, הבסיס לטענות התובעים היה החשש של התובעים והמשיבה מהנוק שייגרם לתובעים כתוצאה מהצו, שמשמעו העברת הכספים מהנציגות לנאמנים. אחרי שמוצו ההליכים וניתנו החלטות מפורשות שעל המשיבה לציית להם, היא מסרבת לקיימן.

49. הניתן לעלות על הדעת כי מחזיקה שנצטוותה להעביר הכספים המוחזקים בידה תעלה טענות משוללות יסוד לאחר שהביעה עמדתה כי אלה מוחזקים בידה כי היא נזכרה לבצע קיזוז רטורואקטיבי? בוודאי שלא! בהתאם להצהרתה בהליך, יש לראות את המשיבה כי מי שעודנה מחזיקה בכספים, וככל שנעשתה כל פעולה בניגוד לצווי עיקול, יהיו המשיבה ואורגניה חשופים בגין כל נזק שנגרם מפעולתם כאמור, והנאמנים שומרים על עצמם הזכות לפעול בהתאם.

50. בהקשר זה נזכיר, כי על-פי הדין בישראל, מי שניתן נגדו צו להעברת כספים או תשלום אינו רשאי להודיע על "קיזוז" הכספים נשוא ההחלטה כנגד תביעות כספיות שיש לו, ובפרט שאלה שנויות במחלוקת, להבדיל מחוב פסוק בפסק דין סופי (רע"א 5336/06 עו"ד גיל פרמינגר נ. עיריית חיפה (פורסם בנבו, 25.03.2007); ע"ר 42341-03-17 פלוני נ' אלמונית (פורסם בנבו, 24.05.17) ועוד).

51. בהינתן צו לפתיחת הליכים שחייב את המשיבה להעביר את הסכומים שהחזיקה על-פי הודאתה מכח צווי עיקול זמניים, ולאחר דיון, הורה בית המשפט הנכבד על העברתם לידי הנאמנים. המשיבה אינה יכולה להתגונן נגד אכיפת ההחלטה בטענה ש"קיזזה" את הסכומים שהצטוותה להעביר נגד חובות שהיו לטענתה לחברה. בהקשר זה חשוב להדגיש כי החובות שלטענתה קוזזו אינם חובות החברה כלפייה אם כי חובות מול צד שלישי. חובות שהינם שנויים במחלוקת ותלויים ועומדים בהליכים משפטיים שטרם הסתיימו.

חובתה של המשיבה לבצע את הצו היא חובה מוחלטת, והיא יכולה להעלות כל טענות שיש לה לאחר מכן ובנפרד, להבדיל מעשיית דין עצמית וביזיון בית המשפט באי-קיום ההחלטה.

52. יודגש, כי לפי הפסיקה הני"ל, משמעות הדברים **אינה** בירור בדיעבד של טענת הקיזוז וגם לא הפרת פסק הדין או ההחלטה, אלא **אכיפת פסק הדין או ההחלטה כפי שהם, ובכל מקרה טענות בדבר חוב נגדי לא יוכלו לשמש אסמכתא להפרה של פסק דין או צו שיפוטי** (ראה עוד גם דוד בר-אופיר הוצאה לפועל – הליכים והלכות 280–282 פרק 2 פסי 103 (מהדורה שביעית, 2016), 282–280; עש"א (ת"א) 1874-08 קשת ניקוי יבש בע"מ נ' אומגה טיפולי טקסטיל תעשייתיים (1978) בע"מ (פורסם בנבו, 19.09.2010); רע"צ (נת" 28600-07-16 נציגות הבית המשותף היו"ר הנה וייצר נ' הדר בוכריץ (פורסם בנבו, 13.11.2016) ועוד).

53. דברים אלה שהינם ברורים מאליהם בנוגע לטענות קיזוז הנטענות מחוץ להליכי חדלות פירעון, נכונים שבעתיים עת שעסקינן בטענת "קיזוז" הנטענת כלפי נאמנים של תאגיד שניתן נגדו צו לפתיחת הליכי חדלות פירעון. בהקשר זה, לא רק שהמשיבה אינה יכולה להימנע מקיום ההחלטה באמצעות טענת "קיזוז" שנויה במחלוקת, אלא שהיא בכלל אינה רשאית לבצע קיזוז חובות נטענים מול צד שלישי אשר גם הם אינם ברי קיזוז בהיותם מותנים ובלתי קצובים, כנגד צו שיפוטי המורה לה להעביר סכום קצוב וספציפי המוחזק על-ידה **והוקנה לנאמנים בהחלטה סופית**. מיותר להבהיר, כי אין מדובר פה אפילו בין אותם צדדים לעניין סעיף הקיזוז, ופשיטא שלא ניתן לקזז חיוב של המשיבה ובוודאי שלא חובות מול צד שלישי כלפי קופת הנאמנות כנגד טענות של המשיבה נגד החברה לגבי חובות עבר שנויים במחלוקת.

54. לדאובנם הרב של הנאמנים הם נאלצים לפנות בבקשות חוזרות ונשנות כלפי המחזיקים השונים אשר מסרבים לפעול בהתאם להוראות הדין והחלטות מפורשות של בית המשפט הנכבד. זוהי הבקשה השלישית המוגשת על-ידי הנאמנים כלפי המחזיקים השונים, המסרבים להפנים משמעות הליכי חדלות פירעון של החברה.

55. תגובת המשיבה אינה אלא ניסיון ציני של חברי המשיבה, לייצר מחלוקת מלאכותית לעיכוב הכספים בידה בניגוד לדין ובהיעדר עילה, תוך ניצול לרעה של הליכי משפט, וזאת לטובת אינטרס אישי של חברי הנציגות, בטענות

מופרכות לאחר שהשגותיהם (בשני כובעיהם – כתובעים וכמחזיקים) על החלטת בית המשפט הנכבד מיום 08.12.2019, נדחו בהחלטת בית המשפט העליון ברע"א 8364/19.

56. כפי שנוכח לראות בית המשפט הנכבד, מעשיהם ומחדליהם של חברי המשיבה הם העומדים מאחורי סירובה של המשיבה למלא אחר החלטת בית המשפט. בהתאם להלכה בעניין מוניות הדר לוד, רשאי בית המשפט לכופ ציות על חברי המשיבה אם מעשיהם או מחדליהם מביאים להפרות הצו על ידי המשיבה:

"על כן, כאשר צו שיפוטי מופנה כלפי תאגיד, תהא זו בראש ובראשונה, פעולתם של האורגנים אשר תקבע אם התאגיד מקיים את הצו או מפר אותו. אם ברצוננו להשיג את המטרה החקיקתית העומדת ביסוד הוראת סעיף 6 לפקודה, עלינו לקבוע כי האורגנים של התאגיד, אשר במעשיהם או במחדליהם, מביאים לידי כך כי התאגיד לא יבצע בעתיד צו שיפוטי המחייבו כדיון, מבצעים בהתנהגותם זו ביזיון "אזרחי", כאמור בסעיף 6 לפקודה." (פסקה 10(א) לפסק הדין).

57. כל טענותיה וגרירת הרגליים של המשיבה תכילתן אחת, והיא קידום עניינם הפרטי של התובעים בתביעת שפילמן ותביעת פיינטוך, איתם נמנים 2 מתוך 3 חברי הנציגות.

58. בהקשר זה יודגש, כי החלטת בית המשפט מיום 08.12.2019 המורה על ביטול העיקולים והעברת הכספים לידי הנאמנים כוונה כנגד המשיבה על מנת שתפעל להעברת הכספים, והיא הפעולה הנדרשת שעל המשיבה לקיים בהתאם להחלטת בית המשפט, כאשר אורגניה הם אחראים לביצוע החלטת בית המשפט בפועל, ובנסיבות בהן ידעו על אודות הצו ופעלו להכשילו, רשאי בית המשפט להפעיל את הסמכויות המוקנות לו בהתאם לפקודת ביזיון בית המשפט אף נגד חבריה.

59. סיכומם של דברים הם, כי אין בטענות המשיבה להוות טעם לעיכוב הכספים בידה, ודי בעובדות שפורטו לעיל לחיוב המשיבה בהתאם לפקודת ביזיון בית המשפט, ולכופ המשיבה וחבריה, יחד ולחוד, בקנס על אַתָּר.

60. למען הזהירות יתייחסו הנאמנים אף לטענותיה הנוספות של המשיבה, היינו בדבר זכות "קיצוץ" שכביכול הפעילה - טענה שגם אם ניתן היה להעלותה (והנאמנים לא מסכימים לפתיחת הדיון בנושא זה מחדש) הרי נכון וצודק היה לדחותה בשתי ידיים. טרם יידרשו לטענת המשיבה לקיצוץ, סבורים הנאמנים כי יש לעמוד על מעמדה של המשיבה כמחזיקה, בדגש על חובותיה.

ג. חובותיה של המשיבה כמחזיקה

61. במסגרת תגובתה, מעלה המשיבה שלל טענות משוללות יסוד, אשר כולן נדונו והוכרעו עוד טרם כניסת החברה להליכי חדלות פירעון, ונקבע כי הכספים המוחזקים בידי המשיבה והשיכים לחברה עומדים על מלוא הסכום המוחזק בידי המשיבה, קרי בסך של 2,714,000 ₪.

62. על-ידי המשיבה ניתנו 3 הודעות מחזיק בקשר ל-3 הליכים משפטיים שונים, במסגרת ת.א. (ת"א) 32905-01-17 שפילמן ואח' נ' א. דורי בנייה בע"מ, ת.א. (ת"א) 27502-05-17 פיינטוך ואח' נ' א. דורי בנייה בע"מ ות.א. 60559-07-17 וירניק ואח' נ' א. דורי בנייה בע"מ.

העתק הודעות המחזיק שניתנו על ידי המשיבה מצ"ב כנספח 11 לתשובה זו מהווה חלק בלתי נפרד הימנה.

נספח 11

63. כך, שהכספים המוחזקים בידי המשיבה הם מכוח עיקולים זמניים מכוח תקנות 374–383 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984. תקנות אלה אינן מקנות למעקל כל זכות מהותית או קניינית בכספים, וכל תכליתן לאפשר שימור של הכספים ומניעת דיספוזיציה בהן אשר עשויה להקשות על ביצוע פסק הדין, לכשיינתן.

64. כאמור בבקשת הנאמנים לחיוב המשיבה, מעמדה של המשיבה בכל הליכים המשפטיים שנוהלו בקשר לפרויקט היה בכובעה כמחזיקה בלבד. עובדה שמאשרת המשיבה בפסקה 7.1 לתגובתה: **"...אין המשיבה, משאינה אלא נציגות בעלי הדירות בדירת בנין D, כרוכה כלל באותן תביעות, וכל עניינה מצטמצם להחזקתם של כספים..."**.

65. חובותיה של המשיבה כמחזיקה בהתאם לצווי עיקול זמניים מסתכמות במתן הודעה על הנכסים המוחזקים בידה ושמירתם, ותו לא.

66. כאמור לעיל, במסגרת הליכים משפטיים שונים ניתנו על ידי המשיבה מספר הודעות מחזיק, כאשר הודעת המחזיק הראשונה ניתנה על ידי המשיבה במסגרת בת.א. (ת"א) 32905-01-17 **שפילמן ואח' נ' א. דורי בניה בע"מ**, בהתאם לבקשה לעיקולים זמניים שהגישו התובעים בד בבד עם התביעה.

העתק הבקשה לעיקולים זמני מיום 15.01.2017 מצ"ב כנספח 12 לתשובה זו מהווה חלק בלתי נפרד הימנה.

נספח 12

67. במסגרת הליך זה, הכריע בית המשפט הן בשאלת הבעלות בכספים והן בגובה סכום הכספים המוחזקים, בידי המשיבה.

68. ביום 01.02.2017 קיים בית המשפט דיון הוכחות בבקשה של החברה לביטול עיקולים זמניים. מטעם התובעים נחקרה רו"ח מיטל אסא, כחברת הנציגות. במסגרת חקירתה אישרה רו"ח אסא, כי טרם נקיטת הליכים על-ידי התובעים אישרה הנציגות לשלם לדורי סכום של 2,714,000 ₪ תוך 30 יום, אם לא יתקבל צו שמורה אחרת:

"ש. היית שותפה להחלטת הוועד לשלם תוך 30 יום לדורי

ת. כן אני מפרידה בין עצם היותי חברת נציגות ומחזיקה כסף של 122 רוכשים לבין היותי

תובעת פרטית. לא הוגן היה אילו הייתי טוענת אחרת." (עמ' 13 לפרוטוקול ש'15-12).

העתק העמ' הרלוונטים מפרוטוקול הדיון מיום 01.02.2017 מצ"ב כנספח 13 לתשובה זו מהווה חלק בלתי נפרד הימנה.

נספח 13

69. את העובדות שעולות בחקירתה של רו"ח מיטל אסא אישרה הנציגות בפסקאות 10–12 לתשובתה לבקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון (נספח 8 לתשובת הנאמנים).

70. בהמשך לבקשת התובעים בשפילמן לאשר העיקולים הזמניים ולאחר קיום דיון הוכחות ביום 01.02.2017, הכריע בית המשפט בבקשה לאישור עיקולים זמניים בסך של 8,891,633 ₪ בהחלטה מיום 16.02.2017 ואישר סכום העיקולים, כאשר הובהר שהנכסים המעוקלים, לרבות הזכויות המוחזקות בידי המשיבה הם קניינה של החברה:

"אלמנט נוסף אותו יש לבחון בעת הטלת עיקולים, הוא אלמנט ההכבדה.

האם בבוא היום, יכבד על מבקשי העיקול לבצע את פסק הדין במידה והעיקול לא יינתן?
הרעיון הנעוץ בבסיס אלמנט זה, הוא ההכרה בזכותו הקניינית של הנעקל, לשמור על
רכושו ולא להגביל את זכותו לעשות בו שימוש.
סעיף 3 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו עוסק בשמירה על הקניין.
אין ספק כי הרכוש המעוקל שייך לנעקל. כל עוד לא ניתן פסק הדין והעיקול הופך בר
מימוש, פוגעת הטלתו בזכותו של הנעקל לעשות בו שימוש חופשי."

העתק החלטת בית המשפט בת"א 17-01-32905 מיום 16.02.2017 מצ"ב כנספח 14 לתשובה זו מהווה חלק בלתי
נפרד הימנה.

נספח 14

71. באשר לסכום הכספים המוחזק בידי המשיבה, כבר בשנת 2017 העלתה המשיבה טענתה כי חלק מסכום המוחזק
בידה מותנה בתעודת גמר, וזאת בתגובה לבקשת החברה לביטול צווי עיקול שתפסו ביתר. בית המשפט דחה
טענות המשיבה והכריע ביום 06.04.2017 כי סך הכספים המוחזק בידי המשיבה עומד על סך של 2,714,000 ₪.
לאור טענות המשיבה בעניין זה, סבורים הנאמנים כי יש להביא הכרעת בית המשפט בעניין זה בשלמותה, וכלהן:

"המשך בעיקול העצמי אצל המשיבים.

באשר להיקף סכום העיקול העצמי שנתפס אצל המשיבים, מטילי העיקול עצמם, קיימת
מחלוקת.

המשיבים טוענים, כי נתפס בידיהם רק סך של 1,714,000 ₪ באשר הסך של 1,000,000
₪ הנוספים מותנה בקבלת תעודת גמר לפרויקט שלא ניתנה עדיין.

לעומת זאת, המבקשת גורסת, כי יש לראות את הסכום שנתפס בידי המשיבים כסכום
של 2,714,000 ₪ כולו, שכן זהו הסכום שמצא ביטוי בהודעתם של בעלי הזכויות במגדל
D בתיק בית המשפט מיום 2.2.17.

אני סבורה, כי יש לראות את הכספים שנתפסו אצל המשיבים מטילי העיקול לפי הסכום
הגבוה ולא הסכום הנמוך.

אמנם, מדובר בזכות עתידית לקבלת כספים. אומנם טרם ניתנה תעודת גמר ולפיכך זכותה
של המבקשת לקבלת הסך הנוסף של 1,000,000 ₪ טרם התגבשה ואמנם על פי ההלכה
המשפטית הנוהגת אין להחיל עיקול על זכות שטרם באה לעולם.

במישור זה אינני קוראת לתוך הלכת רע"א 10826/05 אדר גלוב בע"מ נ' בנק הדואר ניתן
ביום 25.5.08 [פורסם בנבו], את שהמבקשת מוצאת שם.

כבוד השופט רובינשטיין בפסקה 9 לפסק דינו, קבע שם כי:

'מצינו, איפוא, כי התחקות אחר תכלית העיקול על פי תקנות סדר הדין האזרחי אל מול
תכליתו על פי חוקי ההוצאה לפועל מובילה אל המסקנה, כי צו עיקול על פי תקנות סדר
הדין האזרחי "לוכד" אך את הנכסים ביום הוצאתו....

ותקנה 374 דהיום המדברת ב"נכסים של המשיב שברשותו, ברשות המבקש או ברשות מחזיק" לשון זו מתייחסת למצב דברים קיים, ואין היא מתייחסת לחוב או זכות הנולדים לאחר המועד הרלבנטי.

אולם, בענייננו, המשיבים גילו דעתם כי זכות זו לקבלת הסך הנוסף של 1,000,000 ₪ נחזית בעיניהם כזכות העומדת למבקשת. כך על פי תשובתם צו העיקול מיום 2.2.17 וכך על פי העדויות שנשמעו לפני בבקשה להסרת העיקול. ראו דברי רו"ח מיטל אסא מטעם המשיבים מטילי העיקול בפרוטוקול ישיבת יום 1.2.17 עמ' 11 ש' 29-33.

משכך, בעת שהמשיבים דכאן עצמם גילו דעתם בהזדמנויות שונות, כי מבחינתם הסכום שנתפס אצלם על פי צו העיקול עומד על 2,714,000 ₪, לא יוכלו להתכחש לכך עתה.

המשיבים אמנם מתפלמסים עם המבקשת, בנוגע למועד הוצאת תעודת הגמר והזכאות לכספים עתה או בהמשך. אך כך או כך ברי, כי מבחינת המשיבים סכום זה שמור בידם עבור המבקשת והעיקול העצמי שהוטל לבקשתם אצלם, מבטיח בעיניהם את מלוא הסכום.

אני קובעת אפוא כי הסכום שנתפס אצל המשיבים בעיקול העצמי עומד על סך 2,714,000 ₪ על פי הודעות העבר."

העתק החלטת בית המשפט בת"א 32905-01-17 מיום 06.04.2017 מצ"ב כנספח 15 לתשובה זו מהווה חלק בלתי נפרד הימנה.

נספח 15

72. המשיבה לא פעלה להגיש כל השגה על החלטת בית המשפט לפיה הכספים המעוקלים שייכים לחברה ואף לא לעניין סכום הכספים השייך לחברה.

73. על קביעות בית המשפט מיום 06.04.2017 חזר המותב בת"א 60559-07-17 ודחה טענותיה של המשיבה לעניין זה ונקבע כי צו העיקול כלפיי המשיבה יחול על מלוא הסכום המוחזק בידה בסך של 2,714,000 ₪:

"5. יחד עם זאת, לאור ההודעה המפורשת של המבקשים כי בחשבון מצוי סך של 1,714,000 ₪ המגיע לדורי וככל שדורי תמציא תעודת גמר, יגיע לה עוד 1 מיליון ₪, אזי שקיימת הודאת בעל דין מפורשת מטעם המבקשים, כי בחשבון יש סך של 2,714,000 ₪ אשר מיועד לדורי.

6. המבקשים לא יכולים להתכחש לתגובות שהגישו בהליכים השונים ושבהם הצהירו כי אכן הסך הנ"ל מיועד לדורי. מכאן, שאין פגם בהתנהלות התובעים אשר הגישו בקשה לעיקול על החשבון. משהמבקשים הצהירו בהליכים משפטיים אחרים כי הם מחזיקים בכספים המגיעים לדורי, יכולים היו התובעים לראות בהם מחזיקים."

74. טענות המשיבה בתגובתה, לפיה החלטת בית המשפט מיום 01.07.2018 בוטלה במסגרת הליכי ערעור, אינה מדוייקת. במסגרת הליכי ערעור בהם נקטה המשיבה בע"ר 44177-07-18 היא לא השיגה על קביעת בית משפט כי

הכספים שייכים לחברה ולא על גובה סכום העיקול, וכל השגתה בעניין זה התייחסה למי הוא המחזיק הנכון שאליו יופה צו העיקול, חשבון הנציגות או הנציגות עצמה.

75. כחלק מהסכמות הצדדים שהתגבשו במסגרת הליכי ערעור, ביקשה המשיבה לבטל את העיקול בחשבון הבנק של הנציגות, והוסכם באופן מפורש כי החלטת בית המשפט מיום 01.07.2018 המאשרת עיקול בחשבון המשיבה בבנק מזרחי תבוטל, ויתרת הכספים שעליהם הוטל עיקול כנגד דורי בהתאם להחלטות שיפוטיות שניתנו, יוטלו על זכויות ונכסים אחרים של דורי ולא על כספים נוספים בחשבון (ראה: נספח 2 לבקשת הנאמנים לחיוב המשיבה לפי פקודת בזיון בית המשפט).

76. כך או כך, טענות המשיבה לעניין סכום הכספים המוחזקים בידה הוכרעו מכבר בהחלטה מיום 06.04.2017, בת"א 32905-01-17 ואין בהליכים מאוחרים או טענות המועלות בדיעבד שנים מאוחר יותר, לשנות מקביעת בית המשפט שהפכה לחלוטה לפני יותר מ-3 שנים.

77. בהתאם להודאת המחזיקה שאושרה על ידי מספר מותבים בהליכים שונים, אין למשיבה כל אפשרות מעשית לחזור בה (ראה תקנה 377 לתקנות סדר הדין האזרחי). בוודאי שאין למשיבה לחזור מהודעת מחזיק שניתנה על ידה בגדרי הליך זה, וזאת לאחר שניתנה החלטה מפורשת המורה לה להעביר הכספים המוחזקים בידה, בהתאם להצהרותיה לידי הנאמנים.

78. ברור הוא כי האינטרס עומד בסיס סירובה של המשיבה הוא טענות התובעים בתביעת שפילמן ופיינטוך, אשר 2 מחבריה הם נמנים על התובעים שם. אלא שבאינטרס המשיבה וקרבתה למי מהמעקלים אין להוות כל טעם להפר חובותיה כמחזיקה ואינם נותנים בידה כל עילה לפעול בניגוד להוראות הדין ולהיות מוציאה לפועל של הליכים משפטיים אשר טרם הוכרעו, והכל על מנת לקדם אינטרס הפרטי של חברי המשיבה כתובעים. כפי שעמד על כך בית המשפט בבג"ץ 375/66 עירית נהריה נ' יו"ר משרד ההוצאה לפועל, חיפה ו-עמליה בינט (25.05.1967 פורסם בנבו): **"צד ג' אינו חייב, ואף אינו רשאי, ליטול לעצמו את תפקיד יושב-ראש ההוצאה לפועל ולחלק את הכסף שבידו בין הנושים-המעקלים השונים"**.

על צד ג' המקבל צו עיקול מוטלת החובה לפעול בתום לב, וככל שיהיה בפעולותיו לגרום נזק, חשוף הוא לסיכון בדבר חיובו האישי [ראה לעניין זה: רע"א 1016/08 ע.א.מ. קונדוס בע"מ נ' אגס ירוק מסחר ושירותים בע"מ (14.01.2010 פורסם בנבו); רע"א 467/99 קל בניין בע"מ נ' עבד יזבק בע"מ (31.05.2000 פורסם בנבו)].

79. במסגרת טענת המשיבה כי התימרה לבצע קיזוז בניגוד לדין עולה החשש כי המשיבה פועלת להעביר לידי התובעים הסכפים המוחזקים, תוך שהיא והחליטה לשמש כמוציאה לפועל של פסק דין שטרם בא לעולם (תביעת התובעים תלויה ועומדת וטרם הוכרה כל זכות מהותית, וחוב הנטען הינו לכל היותר חוב מותנה שאינו בר קיזוז), וזאת בניגוד לחובותיה כמחזיקה, באופן המרוקן מתוכן צווי עיקול שהוטלו אצל המשיבה.

בעניין זה, יבקשו הנאמנים להבהיר כי הם שומרים על מלוא טענותיהם לחיוב המשיבה ואורגניה בנזקים שנגרמו ו/או יגרמו לחברה בשל מעשיהם, וליתר דיוק מחדליהם.

ד. לא ניתן לקזז כספים מעוקלים

80. במסגרת תגובתה, לא רק שהמשיבה "מצניעה" עובדות מהותיות מבית המשפט הנכבד בדבר הכרעות שיפוטיות שדנו בזכויותיה והכריעו כי לראותה כמי שמחזיקה בסך של 2,714,000 ₪, אלא מגיעה עד כדי הטעיית בית

המשפט הנכבד במכוון ותוך ניצול לרעה של הליכים משפטיים שונים. במסגרת תגובתה הגדילה לטעון לראשונה כי פעלה לבצע קיזוז בשלהי שנת 2018. טענות שאינן אמת, בלשון המעטה, ועומדות בסתירה לכל הצהרותיה בפני בית משפט נכבד זה.

81. לא זו אף זו, תגובת המשיבה הפוכה מכל ההליכים שנוהלו על ידי התובעים (בהובלת חברי המשיבה ה"ה אסא ופיינטוד), כולל הליך הערעור בבית המשפט העליון. אלו התבססו על אותו "החשש" שהכספים יעברו לקופת הנאמנים ועל זעקת החמאס שנשמעה בגין הנזק שיגרם לתובעים מהעברת הכספים לידי הנאמנים. רק לאחר שניתנו צווים אליהם המשיבה מחויבת לציית, היא אינה פועלת בהתאם ומחכה לבקשה לפי פקודת ביזיון בית המשפט. אז, ורק אז, "נוכרת" המשיבה לטעון בתגובתה כי למעשה אין כלל כספים מעוקלים ואלו קוזזו באמצעות קיזוז נסתר שעל אודותיו לא גילו לאיש.

82. לא ניתן להלום ולקבל התנהלות של בעל דין הממרה ביודעין ובזדון החלטות בית המשפט, תוך העלאת טענות בדיעבד שאין בהם להוות כל טעם הצדקה להפרה, אשר גם בחינת טענות המשיבה לגופן מביאה למסקנה כי יש לדחות על הסף.

83. כפי שעמד על כך בית המשפט בהחלטת מיום 08.12.2019 לא הונחה בפני הבית המשפט כל תשתית ראייתית או משפטית שיש בה לתמוך בטענות הקיזוז של התובעים:

"אשר לבקשה מס' 70 של קבוצות תובעים שונות, בה נטען כי לקבוצות תובעים אלה זכויות קיזוז ועיכבון על כספים שעוקלו לטובתם, הרי שכבר עתה ייאמר כי בבקשה זו אין כל ממש בכל הנוגע לכספים המעוקלים כשלעצמם. שכן, כאמור, זכות העיקול הינה זכות דיונית בלבד והמבקשים שם לא הניחו בבקשתם כל תשתית לעצם האפשרות המשפטית לעכב או לקזז כספים מעוקלים, ודאי שלא בנסיבות של חדלות-פירעון." (פסקה 35 להחלטה).

84. תשתית זאת אף לא הונחה על ידי המשיבה בפני הנאמנים על אף החלטתו של בית המשפט. במסגרת תגובתה הועלו טענות עובדתיות הסותרות הצהרותיה והחלטות משפטיות חלוטות שהכירעו פעם אחר פעם בזכותיה והפכו לחלוטות עוד טרם כניסת החברה להליכי חדלות פירעון.

85. כפי שיפורט להלן, טענות המשיבה לא רק שאינן עומדות בתנאי קיזוז מכח הוראות חוק חדלות פירעון, טענותיה אינן עומדות אף בתנאי קיזוז הקבועים בסעיף 53 לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-1973.

86. הוראות סעיפים 255–256 לחוק שעניינם קיזוז, מונים תנאים מצטברים שעל נושה לעמוד בהם, ודי באי התקיימות אחד מהתנאים לשלול זכות קיזוז:

255. נושה רשאי לקזז **חוב עבר שהחייב חב לו** כנגד חוב עבר שהוא חב לחייב, כערכם במועד מתן הצו לפתיחת הליכים, ולהגיש תביעת חוב על היתרה, בהתקיים אחד מאלה:

(1) חובות החייב והנושה כרוכים זה בזה;

(2) נטילת חובות החדדים וההסתמכות על זכות הקיזוז הן חלק ממהלך עסקיו הרגיל של החייב או הנושה, וחוב העבר שהנושה מבקש לקזז נוצר במסגרת עסקיו החדדיים עם החייב;

(3) החובות ניתנים לקיזוז לפי חוק קיזוז מסים, התש"ס-1980, או לפי סעיפים 312 או 315 לחוק הביטוח הלאומי.

הודעה על זכות קיזוז

256. נושה בעל זכות קיזוז יודיע לנאמן על קיום הזכות או ביצועה בתוך 30 ימים מהמועד שבו נודע לו על מתן הצו לפתיחת הליכים; השר יקבע הוראות לעניין הפרטים שייכללו בהודעת הקיזוז והמסמכים שיש לצרף אליה.

87. בהתאם להוראות החוק, הן בהתאם לדין הכללי מכוח חוק החוזים והן בהתאם לדין מכוח חוק חדלות פירעון, תנאי בסיסי לטענות קיזוז הוא עיקרון הדדיות של חיובים כספיים הדדיים וקצובים, שאינו מתקיים פה בהיעדר חוב כלפי המשיבה.

88. בהתאם להצהרת המשיבה בתגובתה, לא היה ואין לחברה כל חוב כלפייה, וכל עניינה בהליכים המשפטיים שנקטו הדיירים נגד החברה מצטמצם "להחזקתם של כספים...".

89. יודגש, כי המשיבה לא הגישה תביעת חוב ולא טענה כי קיים כל חוב של החברה כלפייה. אם אין חוב ולא היה קיים חוב, כיצד בוצע הקיזוז הנטען? לא ברור.

90. כמו כן, תנאי לדיון בטענות נושה לקיזוז הוא מתן הודעה בתוך 30 יום ממועד מתן צו לפתיחת הליכים על קיומה של הזכות או ביצועה. מיותר לציין כי הודעה כזאת לא ניתנה על ידי המשיבה לא בתוך 30 יום ולא בחלוף כמעט חמישה חודשים ממתן צו לפתיחת הליכים. כך שלא רק שאין בידי המשיבה כל זכות קיזוז, טענת המשיבה כי היא פעלה לבצע קיזוז עוד "בשלהי שנת 2018", עומדת בסתירה לכל הודעת המחזיק שניתנה על-ידה בתביעת שפילמן ותביעת פיינטוך, ובוודאי להודעת מחזיק האחרונה שניתנה על ידה בסוף שנת 2018, במסגרת הדיון מיום 11.10.2018 במסגרת ע"ר 44177-07-18 אסא ואח' נ' וירניק ואח' (נספח 2 לבקשת הנאמנים לחיוב המשיבה לפי פקודת בזיון בית המשפט).

91. עיון בתגובת המשיבה, מעלה כי את טענתה לזכות הקיזוז סומכת המשיבה על מכתב של ב"כ התובעים בתביעת שפילמן מיום 04.01.2017 עוד טרם הוגשה התביעה (נספח 2 לתגובת המשיבה).

92. טענת המשיבה לקיזוז מכח המסמך כאמור מועלית לראשונה במסגרת תגובת המשיבה, ולא הועלתה ולו בדוחק קודם לכן. חמור מכך, טענות המשיבה ביחס לאותו מסמך בדיוק, ניתנו במסגרת תשובתה לבקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון. שם הצהירה המשיבה כי לא ביצעה כל פעולת קיזוז על אף דרישת התובעים, מחשש לנקיטת הליכים אישיים כנגד האורגנים של המשיבה, וזאת עד לקבלת צו מתאים מבית המשפט:

"10. ביום 04.01.2017 התקבל אצל המשיבה מכתב מטעם חלק מהמבקשים, לפיו התבקשה המשיבה לקזז את הכספים שמגיעים, לכאורה, לקבלן [החברה, הח"מ] ר' סעיף 4 למכתב בו נכתב כך:

4. בהתאם להוראות הסכם הבנייה (סעיפים 26-27) מרשיי מבקשים לקזז את הכספים שמגיעים, לכאורה, לקבלן עקב המפורט במכתבנו.

העתק מכתב המבקשים אשר נשלח למשיבה 3 ביום 4.1.2017 מצ"ב לתשובה זו כנספח 11. לצד זאת, ונוכח האיומים שהשמיעו נציגיה של החברה, לרבות כי הם יתבעו ברמה האישית את אורגנים במשיבה 3, הודיעה הנציגות כי בדעתם לעכב העברת הכספים לתקופה של 30 ימים. במקביל הודיעה המשיבה למבקשים (כאמור חלקם באותה עת) כי

פרק הזמן האמור הוא כדי לאפשר למבקשים לקבל צו מתאים מבית המשפט האוסר עליהם להעביר את הכספים.

12. ואכן המבקשים הגישו תביעה לבית המשפט בצירוף בקשה לעיקולים זמניים ובקשתם התקבלה [...]

(ראה: פסקאות 10–12 לתשובת המשיבה לבקשת רשות ערעור נספח 8 לתשובת הנאמנים. מכתב מיום 04.01.2017 צורף כנספח 1 לתשובת המשיבה).

93. המשיבה עושה שימוש ציני בהליכים השונים שהתנהלו בעניינה, תוך הסתרת עובדות מהותיות מבית המשפט, כך שביחס לאותו מסמך ניתנה כבר עמדת המשיבה כי לא פעלה לבצע כל פעולת קיזוז מחשש לנקיטת הליכים כנגד האורגנים במשיבה, כך שבהתאם להודעות מחזיק של המשיבה אושרו העיקולים הזמניים בהיעדר כל הודעה על קיומם של חובות כלפיי המשיבה, מהווים אלה פסקי דין ביחס למשיבה (ראה: ע"א 636/83 ש' חסיד בע"מ נ' מועצה אזורית גליל תחתון (1985.12.24 פורסם בנבו); רע"א 2158/92 קליאוט נ' בנק הפועלים (1992.07.09 פורסם בנבו), ועל כן מתקיים עיקרון סופיות הדיון לפיו לא תשמע המשיבה ביחס להחלטות חלוטות.

94. הגם שלגופה של טענה, אין במכתב התובעים להוות כל הודעת קיזוז ולכל היותר מהווה הוא מכתב דרישה של צד שלישי. כך שמתוך הפרטים והטענות שמסרה המשיבה בתגובתה, לא ניתן להבין כי ניתנה או נמסרה כל הודעת קיזוז על-ידי המשיבה או בוצע אומדן כלשהו לטענותיה הכספיות ובוודאי שלא ניתן להבין מתי בדיוק לטענתה בוצע הקיזוז הנטען. מיותר להזכיר שטענת קיזוז, אפילו במקום שניתן לטעון אותה כטענת הגנה בדיון, חייבת להיטען בצורה מפורטת בצירוף אסמכתאות מלאות (לא די לציין אמירות כלליות ללא אסמכתאות כפי שעשתה המשיבה בתגובתה כאן).

95. יודגש, אף אם נניח לרגע כי המשיבה התיימרה לבצע קיזוז כטענתה בשלהי שנת 2018, אפשרות זאת לא הייתה קיימת לאחר שהוטלו אצלה צווי עיקול. במקרה דנן, ביחס למשיבה ניתנו 3 צווי עיקול בין השנים 2017–2018 (נספח 11 לתשובת הנאמנים).

96. בהתאם לטענות המשיבה, החלטתה לפעול לקיזוז "בשלהי שנת 2018" התגבשה לאחר שהוטלו עיקולים על זכויות החברה, עוד בינואר 2017 עת הוגשה תביעת שפילמן, "תפסו" צווי העיקול סכום מלוא הכספים המוחזקים בידי המשיבה, ובהיעדר הודעה על חובות קיימים במסגרת אישור העיקול, כאשר גם טענתה כי חלק מהסכום שתפס צו עיקול נדחה בהחלטה מיום 06.04.2017. בנסיבות בהן "תפסו" צווי העיקול סכום מלוא הכספים המוחזקים בידי המשיבה, זכויות המשיבה לפעול בכספים המוחזקים בידה היו כפופות לצווי העיקול, ולא היה בידי המשיבה לבצע כל פעולה הנוגדת את מהות העיקול, לשנות את מהות העיקול וליצוק זכויות שלא היו קיימות לה ערב העיקול. כפי שעמד על כך בית המשפט הנכבד בע"א 4360/90 משה בר חן נ' יוסף אברהם כוכבי (פורסם בנבו, 1.4.1993):

"משהוטל עיקול, אין בעל הזכויות המעוקלות ואין המחזיקה חופשיים לעשות בן שינויים שאינם מתיישבים עם מהותו של עיקול, שכן העיקול מהווה מחסום משפטי, שמטרתו למנוע מבעל הזכויות או מהמחזיקה מלסכל את פרעון החוב. הם אינם רשאים לרוקן את הזכויות כולן או מקצתן מתוכן, כשם שאינם רשאים להבריח את הזכויות, כולן או חלקן, לאחריים (ראה: ע"א 743/81 בנק ברקליס דיסקונט נ' רוזנבוים ואח' [6], בעמ' 71; ע"א 533/87 ארגון מושבי הפועל מזרחי בע"מ נ' ולך ואח' [7], בעמ' 872-873). משהוטל העיקול הזמני על זכויות המערערות על-פי ההסכם עם המחזיקה, לא היו המערערות

**והמחזיקה רשאיות להפחית מהתמורה הכספית המוסכמת, אף לא להביא לשינויים
אחרים בתוכן החוזה, המטילים על המערערת התחייבויות שלא לקחה על עצמה כלפי
המחזיקה או הפוגעים בזכויותיה כלפיה או ממעיטים מהן.**

97. המשיבה אינה חולקת על העובדה כי בד בבד עם תביעת שפילמן בינואר 2017 הוטל צו עיקול על מלוא הכספים המוחזקים בידה, ואף בהמשך ניתנו על ידה 2 הודעות מחזיק נוספות בקשר להליכים נוספים. אלא שלטענתה, אין נפקות להודעת מחזיק שניתנו על ידה, כי באותה עת תפקדה החברה כרגיל וכיום שנוכחה המשיבה כי החברה הבריחה 70 מיליון ₪ שהתקבלו בפסק דין דוראד היא החליטה לקזז הסכומים על דעתה. בשים לב לנזקים שגרמה החברה לתובעים בגין האיחורים בפרוייקט (פסקה 16 לתגובתה).

מעבר לעובדה כי טענת המשיבה שבוצע קיזוז נטען אינה אמת, והכספים עודנם מוחזקים בידי המשיבה, הרי שאין בנזקיו של צד שלישי להוות בסיס לטענת קיזוז, הגם שלגופה של טענה לא רשאית המשיבה לחזור בה מהודאות המחזיק שניתנו על ידה בהתאם לתקנה 377 לתקנות סדר הדין האזרחי ואושרו בפסקי דין חלוטים.

לכך יש להוסיף, העובדה כי טענות המשיבה כי לא הייתה ערה למצבה הכלכלי של החברה והברחות נכסים הנטענות בתגובתה, עומדות בסתירה לטענות התובעים בבקשה להטלת עיקולים זמניים (ראה: נספח 12 לתשובת הנאמנים; כן ראה בנוסף: חקירת רו"ח מיטל אסא בדיון מיום 01.02.2017 עמ' 2-5 בנספח 13 לתשובת הנאמנים).

98. כפי שיוכח בית המשפט, טענת המשיבה כי ביצעה קיזוז, אינה אמת, וזו בלשון המעטה ועומדות בסתירה לכל הצהרותיה בפני בית משפט נכבד זה כי עודנה מחזיקה בסכום של 2,714,000 ₪:

98.1. בתצהירו של עו"ד פיינטוך כחבר במשיבה מיום 20.10.2019 בתשובה לבקשת החברה למתן צו לפתיחת הליכים (נספח 2 לתשובת הנאמנים) הצהיר עו"ד פיינטוך בפסקה 30 כך:

”30. עם הגשת התביעה הראשונה הוגשה גם בקשה להטלת עיקולים זמניים על מלוא סכום התובענה אצל מס' מחזיקים, בין היתר אצל קבוצת לוזון. ביום 15.1.2017 הורה בית המשפט (כב' הרשמת נ. גרוסמן) על מתן צו עיקול זמני בגין מלוא הפיצוי המוסכם. בקשת החברה לביטול צו עיקול נדחתה בהחלטה מיום 16.2.2017, וגם ערעור שהוגש ע"י החברה (ע"ר 7845-03-17) נדחה ע"י ביהמ"ש (כב' השופטת ש. דותן) ביום 30.7.2018 תוך חיוב החברה בהוצאות משפט.”

בהקשר זה יצוין, כי ההחלטות אליהן מפנה עו"ד פיינטוך בתצהירו, הן החלטות בית המשפט בת.א. (ת"א) 32905-01-17 שפילמן ואח' נ' א. דורי בניה בע"מ, אשר הכריעו בשאלת הזכויות בכספים ונקבע כי הסכום לו זכאית החברה הוא מלוא הכספים המוחזקים בידי המשיבה בסך 2,714,000 ₪. תוך שהוא מפנה בתצהירו להחלטה מיום 16.02.2017 (נספח יא' לתצהירו) והחלטה בערעור מיום 30.07.2017 בע"ר (ת"א) 7845-03-17 על החלטות בית המשפט מיום 16.02.2017 ומיום 06.04.2017 (נספח יב' לתצהירו).

לתשומת לב בית המשפט כי אותו מצהיר, עו"ד פיינטוך, הוא המייצג של המשיבה בבקשה שבכותרת, וכמייצגה מבקש הוא לטעון בשם המשיבה הצהרות הסותרות תצהיר שהוא עצמו מסר לבית המשפט הנכבד.

98.2. במסגרת בקשה 70, הצהירה רו"ח מיטל אסא, חברת הנציגות לעניין הכספים שעדיין מוחזקים בידי הנציגות (נספח 5 לתשובת הנאמנים):

"המשיבה 3- היא נציגות קבוצת הרכישה של בעלי הזכויות במגדל D בפרויקט אשר כ-50 מהדיירים במגדל זה הינם המבקשים. הנציגות הנ"ל מחזיקה סכום של כ-2.714 מיליון ש.ח."

98.3. על הצהרה כאמור חזרה, רו"ח מיטל אסא בבקשה לעיכוב ביצוע לבית המשפט העליון (נספח 6 לתשובת הנאמנים).

98.4. במסגרת תשובת המשיבה לבקשת רשות ערעור הודיעה המשיבה כי הכספים עודנם מוחזקים בידה (ראה פסקאות 17-18 לתשובת המשיבה לבקשת רשות ערעור נספח 8 לתשובת הנאמנים).

99. למעלה מן הצורך, והגם שבדברים הנ"ל די כדי לדחות את האמור בתגובתה של המשיבה ולחייבה לציית לצווי בית המשפט הנכבד, נזכיר, כי גם לגופו של עניין – כל פעולה שהמשיבה התימרה לעשות לאחר הטלת העיקולים הזמניים בניגוד למהות העיקולים וסכומי צווי העיקול אין להן תוקף, ויש לראותן כפעולות שנעשו בחוסר תום לב וניסיון להברחת נכסי החברה.

100. הפרשנות שהמשיבה מציעה לבית המשפט הנכבד לאמץ לא רק שאינה נכונה משפטית, אלא גם חסרת כל היגיון: המשיבה טוענת למעשה כי למרות צו העיקול היא היתה רשאית כביכול לסעדים עצמיים בנוגע לכספים שעוקלו אצלה והיא אישרה את כפיפותם לעיקולים. ברור שטענה כזו היא בלתי סבירה, שהרי אם היתה אפשרות חוקית כזו, כל מחזיק היה יכול "לסחור" בנושא העיקול עם צדדים שלישיים לאחר הטלת העיקול וכך לאיין את העיקול מכל תוכן. כמובן שאפשרות כזו אינה קיימת בדין הישראלי, ומעת שהוטל העיקול הרי הכספים נשוא העיקול אינם יכולים לשמש עוד נושא לכל דיספוזיציה, וודאי שלא פעולת קיזוז.

כך נפסק בין היתר בע"א 1226/90 בנק לאומי לישראל בע"מ נ' הסתדרות הרבנים דאמריקה ואח' (פורסם בנבו, 15.1.1995) שם דן כב' בית המשפט העליון בשאלת האפשרות לבצע קיזוז של כספים הכפופים לצו עיקול, ובעניין זה נפסק כי מחזיק אינו יכול לבצע קיזוז של כספים המעוקלים אצלו כמחזיק:

"סיווג הקיזוז כהוראה הקובעת את דרכי פירעון החובות ההדדיים תוך אצילת כוחו של החייב לנושהו לסלק את חיובו כלפיו, יביא למסקנה כי כוח הקיזוז של הנושה נובע מכוחו של החייב לסלק את חיובו. לכן צו העיקול, האוסר על ה"אוצל" לסלק את חיובו, שולל אף את כוחותיו של ה"נאצל" לסלק חוב זה בדרך של קיזוז. על-פי סיווג זה על זכות הקיזוז לסגת מפני צו העיקול"

בהתאם לזאת, נפסק באותו עניין כי הסכום "שתפס" צו העיקול אך טרם אושר במועד צו הפירוק יוקנה למפרק:

'סעיף 357 לפקודת החברות קובע כי:

'(א) נושה שפתח בהליכי הוצאה לפועל נגד טובין או מקרקעין של חברה, לרבות עיקול חוב המגיע לה, לא יוכל ליהנות מההוצאה לפועל לעומת המפרק אלא אם כן השלים אותה לפני תחילת הפירוק.

(ב) לענין סעיף זה-

(1) השלמתה של הוצאה לפועל היא...ובעיקול חוב – בקבלת החוב'

סעיף זה נועד לתחום את קו הגבול בין זכויות המפרק לבין זכויותיו של נושה, שהחל בהליכי הוצאה לפועל נגד נכסי החברה (לעניין משמעותו של הסעיף ראה ע"א 697/87, רע"א 96/87 [8]).

ג. לנוכח הוראתו של סעיף 357 הנ"ל, לא היה בית המשפט המחוזי יכול לאשר את העיקול, משום שקודם לכן הגשה כבר בקשת הפירוק; והמשיבה אינה יכולה להמשיך בהליכי הוצאה לפועל לעומת המפרק (הוא המשיב 3). אשר-על-כן, המפרק זכאי לקבל את הכספים שהעיקול 'תפס' אותם (ראה סעיף 305 לפקודת החברות)."

במילים אחרות, גם אם היה מקום לפתוח מחדש את הדיון בשאלת זכויותיה של המשיבה לבצע קיזוז של הכספים שהצטוותה להעביר לידי הנאמנים (וכאמור, הנאמנים סבורים שאין מקום לפתיחת דיון זה מחדש לאחר שניתנו כבר החלטות), הרי לא היה בכך כדי להועיל למשיבה, ולפי הדין ממילא המשיבה לא היתה רשאית לקזז סכומים הכפופים לעיקול.

101. כפי שניתן להבין, אין כל עיגון בדין לטענות המשיבה, ויש להוקיע ניסיונות המשיבה כמו גם מחזיקים נוספים המנסים לנצל הליכי חדלות פירעון של החברה ולטעון לזכויות יתר עקב כניסת החברה לחדלות פירעון, זכויות שלא היו קיימות להם ערב ההליך.

102. צו לפתיחת הליכים נועד לאפשר שיקום של תאגיד ולסייע לתאגיד ולנאמן למלא את תפקידם להגשמת תכלית ההליכים, הכוללים בין היתר הליך קולקטיבי וחלוקה שוויונית בין נושים לא-מובטחים. צו לפתיחת הליכים כשלעצמו, בהגדרה, לא נועד להעשיר או לשפר את מצבם של בעלי עניין, נושים או צדדים שלישיים, או להעמידם במצב קנייני או דיוני טוב יותר מהמצב שבו היו ערב פתיחת הליכי חדלות הפירעון.

ה. סוף דבר

103. הנה כי כן, כבי' בית המשפט הורה לכל המחזיקים שפורטו ברשימה שהיתה חלק מדו"ח הנאמנים, ובכללם המשיבה, להעביר את הכספים שהוחזקו על ידם מכח צווי עיקול. החלטות בית המשפט הנכבד ניתנו במסגרת הליכים שהמשיבה היתה צד להם, ואם היתה לה טענה, הרי היתה יכולה לטעון אותה לפני מתן החלטות, ואף אחריהם במסגרת הליכי ערעור אך לא לאחר שהפכו לחלטות וסופיות.

104. בכל הנוגע לכספים נשוא הבקשה דנא, בפני הנאמנים לא עומדת כל טענה ו/או תביעה ו/או הליך משפטי בו נקטה המשיבה כלפיי החברה, וסירובה נובע מטעמים זרים שתכליתן אינטרס המשיבה לשמר הכספים בידה לטובת צדדים שלישיים שהיא חפצה בעיקרם.

105. כמפורט לעיל, גם אמתלות שונות שהזכירה המשיבה בתגובתה להצדקה בדיעבד של אי-קיום החלטות בית המשפט הנכבד – חסרות בסיס משפטי, ובכל מקרה אין יכולות לגבור או לבטל צו שיפוטי שהפך לחלוט.

106. מכל הטעמים שפורטו בבקשה והן בתשובת הנאמנים יתבקש בית המשפט לכוף על המשיבה ביצוע החלטות בית המשפט באמצעות קנס, תוך חיובה בהוצאות הבקשה.

107. בשקילת נושא ההוצאות יתבקש בית המשפט הנכבד לקחת בחשבון את היקף העבודה העצום שנדרש לשם התייחסות לטענות המשיבה שהועלו בהיעדר כל תשתית ראייתית ומשפטית לטענותיה, במספר הזדמנויות שונות,

וזאת לאחר שניתנה הוראה מפורשת כי יש לבססן בראיות ובתשתית משפטית. כך שמדובר בטענות שכבר נדונו בווריאציות כאלה או אחרות בבקשות קודמות שהוגשו לתיק, תוך כילוי זמן שיפוטי יקר ומשאבים.

עוד יש לקחת בחשבון מעמדה של המשיבה מחזיקה, שהחליטה לעשות דין לעצמה ולשמש כמוציאה לפועל של צדדים שלישיים, תוך ביזוי הוראותיו המפורשות של בית המשפט נכבד זה ואף הוראותיה של ערכאת הערעור.

כך שמעבר לחיובה של המשיבה בהתאם לפקודת ביזיון בית המשפט, יתבקש בית המשפט להטיל על המשיבה הוצאות לדוגמא, שיהיה בהן להלום הזמן והמשאבים שמקדישים הנאמנים כמו גם בית המשפט לבקשות חוזרות ונשנות, באותו עניין.

נאמנים
של א. דורי בניה בע"מ
(בחדלות פירעון)